

Иса Мәсіхтің аяны — Он алтыншы саны

Жеті Найзағайдың ашылуы: Аян кітабы мен жасырын тарихтың пайғамбарлық талдауы

Jeff Pippenger

2023-11-15

Біз Аян кітабының он бірінші тарауынан он үшінші тарауына дейін бейнеленген жеті күн күркіреуінің жасырын тарихы арқылы айқындалатын пайғамбарлық оқиғалардың ретін баяндап келеміз. Біз бұл оқиғалардың дамуындағы протестантизм мүйізі мен республикашылдық мүйізінің тарихын қабаттастыратын кезеңге әлі жеткен жоқпыз. Сондай-ақ біз әлі Түн ортасындағы айқай хабарындағы Исламның рөлін дәл айқындауға мүмкіндік беретін түсінік негізін де әзірлеген жоқпыз. Алайда осы оқиғалармен байланысты өте маңызды бір ақиқат бар, ол ашылып жатқан шындықтарды түсінген кезде адамның не істеуге тиіс екенін көрсетеді. Аяның батасы өзіне жазылған нәрселерді “сақтау” жауапкершілігін қамтиды.

Ашылып жатқан тарих желісі ондағы жазылғандарды тыңдап, оқып, сақтайтындарға Құдайдың жаратушы құдіретін жеткізеді. Сондықтан енді Ишаяның соңғы пайғамбарлық баяндауы мен Аян кітабының он бірінші—он үшінші тарауларын қарастырудан уақытша ауытқып, Илияс пен Мұсаның өлі, құраған сүйектер аңғары арқылы өтетін ақпараттық супермагистраль көшесінде өлген күйінде жатқан «үш жарым күннің» мән-маңызын айқындауымыз қажет. Енді біз анықтайтынымыз — «шөлдің» рәміздігі.

Соңғы мақалада біз жеті күн күркіреуінің жасырын тарихымен айқындалатын оқиғалар тізбегінің төрт пайғамбарлық куәгерін анықтадық. Олар: Мәсіхтің бейнесінің желісі, екі куәгердің желісі, аңның бейнесінің желісі және солтүстіктің жалған патшасының желісі.

Жалған солтүстік патшасының шежіресінің екінші жартысы 538 жылы папалықтың билікке келуімен басталады. Содан кейін папалық, солтүстіктің рухани жалған патшасы ретінде, рухани Иерусалим мен рухани Израилді мың екі жүз алпыс жыл бойы таптап жаншыды.

Олар семсердің жүзінен құлап, барлық ұлттардың арасына тұтқын болып айдалып кетеді; ал Иерусалим басқа ұлттар тарапынан, басқа ұлттардың замандары толғанға дейін, тапталып болады. Лұқа 21:24.

Жоханға киелі орынды да, әскерді де өлшеу бұйырылды, бірақ оған ауланы қалдыру да бұйырылды, өйткені ол он екі жүз алпыс жылға басқа ұлттарға берілген еді.

Маған таяққа ұқсас бір құрақ берілді; сонда періште тұрып: «Тұр да, Құдайдың ғибадатханасын, құрбандық үстелін және онда ғибадат етушілерді өлше. Ал ғибадатхананың сыртындағы ауланы қалдыр да, оны өлшеме, өйткені ол басқа ұлттарға берілген; олар қасиетті қаланы қырық екі ай бойы таптайды»,— деді. Аян 11:1, 2.

Жохан мен Лұқа өзге ұлттардың «Иерусалимді» «аяқ асты ететінін» «қырық екі ай» бойы куәландырады. Жохан сол мерзімді айқындайды, ал Лұқа тарихтың қорытындысын белгілейді. Бұл екі куә Даниял кітабының сегізінші тарауы, он үшінші аяты көтерген мәселеге жауап беріп отыр.

Сонда мен бір әулиенің сөйлеп тұрғанын естідім; және тағы бір әулие сөйлеп тұрған әлгі белгілі әулиеге былай деді: «Күнделікті құрбандыққа, қаңыратып бос қалдыратын заңсыздыққа қатысты, әрі киелі орынды да, әскерді де тапталуға беретін осы аян кашанға дейін созылады?» Даниял 8:13.

Қасиетті орын мен әскердің қанша уақыт аяқасты етілетіні туралы сұрақ Иерусалимді таптау әрекетін жүзеге асыратын екі қаңыратып-жоятын билікті айқындайды; Даниялда Иерусалим «қасиетті орын» әрі сондай-ақ «әскер» ретінде бейнеленген. J. N. Andrews білдіргендей, осы аяттың дұрыс іргелі түсінігі — бұл аят қасиетті орын мен әскердің екеуін де таптаған екі қаңыратып-жоятын билікті айқындайды. Аятта көрсетілген бірінші қаңыратып-жоятын билік — пұтқа табынушылық, ал екіншісі — папалық. «Әскер» деген сөз — Даниялдың ғибадатханада, яғни Иерусалимде, болған «табынушылар» деп Жохан атағандарды білдіретін атауы.

«ДАНИЕЛ 8-ТАРАУДА ЕКІ “ҚИРАТУ” БАР».—Бұл шындықты Жосия Литч соншалық айқын етіп көрсеткендіктен, біз оның сөздерін келтіреміз:

«“Күнделікті құрбандық” — ағылшын мәтінінің қазіргі оқылымы. Бірақ түпнұсқада құрбандық деген ешнәрсе жоқ. Бұл барша тараптан мойындалған. Бұл — аудармашылар енгізген түсіндірме немесе мағыналық құрастыру. Дұрыс оқылымы: “күнделікті және қаңыратып-жоятын күнәдан шығу”, мұнда күнделікті мен күнәдан шығу “және” арқылы өзара байланыстырылған; күнделікті қаңыратып-жою және қаңыратып-жоятын күнәдан шығу. Бұлар киелі орынды және қосынды қаңыратып-жоюға тиіс болған екі қаңыратып-жоятын күш.” — Prophetic Expositions, 1-том, 127-бет.

Күн сайынғы және қаңыратып-жоятын күнә арқылы киелі үй мен қалың жұрт аяқ асты етілуге тиіс болғаны анық. 13-аятты мұқият оқу бұл мәселені түпкілікті шешеді. Ал бұл факт тағы бір жайтты да орнықтырады, атап айтқанда: осы екі қаңырату — Шайтанның Ехобаның ғибадаты мен ісін құлатуға әрекеттенген екі ұлы түрі. Мырза Миллердің осы екі терминнің мағынасы жөніндегі ескертпелері және сол мағынаны анықтауда өзі ұстанған жолы төмендегі тақырыпшада берілген:

«ЕКІ ҚИРАТУШЫЛЫҚ — ПҰТҚА ТАБЫНУ МЕН ПАПАЛЫҚ»

“«Мен әрі қарай оқыдым да, оның [күнделіктінің] Даниялдан басқа ешбір жерде кездеспейтінін байқадым. Содан кейін [конкорданстың көмегімен] онымен байланыста тұрған сөздерді, “алып тастау” деген сөздерді алдым: ол “күнделіктіні” алып тастайды; “күнделікті алып тасталатын уақыттан бастап”, т.б. Мен әрі қарай оқыдым да, осы мәтіннен ешқандай жарық таба алмаймын деп ойлады; ақырында, 2 Салониқалықтарға 2:7, 8-ге келдім. “Өйткені заңсыздықтың құпиясы қазірдің өзінде әрекет етуде; тек қазір тежеп тұрған кісі жолдан алынғанға дейін тежей береді, сонда әлгі зұлым ашылады”, т.б.

Ал мен сол мәтінге келгенімде, о, шындық қандай айқын да даңқты болып көрінді! Міне, осы! Бұл — “күнделікті!” Ал енді, Пауыл “қазір тежеп тұрған кісі” немесе бөгет жасаушы деп нені меңзейді? “Күнә адамы” және “зұлым” дегенмен папалық меңзеледі. Ендеше, папалықтың ашылуына бөгет болып тұрған не? Әрине, ол — пұтқа табынушылық; онда “күнделікті” пұтқа табынушылықты білдіруі тиіс».—Second Advent Manual, 66-бет.” J. N. Andrews, The Sanctuary and the 2300 Days, 33, 34.

Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыттың» орындалуы бойынша, пұтқа табынушылық киелі орынды және әскерді бір мың екі жүз алпыс жыл бойы таптап-жаншыды, содан кейін папалық та дәл сол істі қосымша тағы бір мың екі жүз алпыс жыл бойы атқарды. Папалық Лұқа мен Жоханның айтуы бойынша Иерусалимді бір мың екі жүз алпыс жыл бойы таптап-жаншыды, ақыры папалық 1798 жылы өзіне өлімші жарақат алғанға дейін. 1798 жылдан бір мың екі жүз алпыс жылды шегергенде, 538 жыл шығады. 538 жылдан бір мың екі жүз алпыс жылды шегергенде, б.з.д. 723 жыл шығады; сол кезде Ассирия, яғни сол уақыттағы солтүстіктің тура патшасы, Израилдің солтүстік патшалығын тұтқындыққа алып кетті.

Жоханн қасиетті орынды және оның әскерін папалықтың таптап-жаншыған бір мың екі жүз алпыс жылы туралы ғана айтады, ал Лұқа пұтқа табынушылық пен папалық Иерусалимді таптап-жаншыған екі бір мың екі жүз алпыс жылдық кезеңнің екеуіне де тоқталады, өйткені ол: «басқа ұлттардың уақыттары толғанша»,— дейді. Лұқа Иерусалимнің тапталуын жалғыз бір «уақыттан» да артық нәрсе ретінде көрсетеді, өйткені ол мұны басқа ұлттардың «уақыттарының» толуы деп атайды.

Әрине, 1856 жылы Миллершіл Адвентизм Лаодикеялыққа айналды, ал жеті жылдан кейін олар Леуіліктер 26-тараудағы «жеті мерзім» туралы ақиқатты қабылдамай тастады, сондықтан Адвентизм үшін осы қарапайым киелі кітаптық деректерді көру мүмкін емес. Мен атап көрсетіп отырған жайт мынау: үш межені айқындайтын, сондай-ақ бірінші және екінші меженің арасындағы бір уақыт кезеңін, содан кейін екінші және үшінші меженің арасындағы екінші уақыт кезеңін көрсететін жеті күркіреудің жасырын тарихы солтүстіктің жалған патшасының пайғамбарлық желісі ішінде бейнеленген.

Бұл желі б.з.д. 723 жылы басталды: сол кезде Израилдің солтүстік патшалығы Ассирия патшасының, яғни солтүстіктің тура мағынасындағы патшасының, қолымен құлдыққа түсті. Содан кейін 538 жылы солтүстіктің рухани патшасына билік берілді, әрі ол 1798 жылы өлімші жарақат алғанға дейін, тағы бір мың екі жүз алпыс жыл бойы рухани Иерусалимді таптап-жаншыды. Б.з.д. 723 жылдан 538 жылға дейін Израилді бағыныштылықта ұстаған күштер әрдайым пұтқа табынушы күштер болды.

Мәсіхтің желісі шынайы солтүстік патшасының майлануы Оның шомылдыру рәсімінен өтуінде, 27 жылы болғанын айқындайды, әрі мың екі жүз алпыс пайғамбарлық күннен кейін Ол айқышқа шегеленді. Содан кейін Оның шәкірттеріне 34 жылы Степан таспен ұрып өлтірілгенге дейін шынайы солтүстік патшасы туралы хабарды жариялау үшін күш берілді. Өз қызметінің барлық мың екі жүз алпыс күні бойы Мәсіхтің жүрмеген жалғыз сәті — Оның

салтанатты түрде Иерусалимге кірген кезінде мінгені болды. Сондықтан Ол Иерусалимді мың екі жүз алпыс күн бойы таптап өтті, айқыштан кейін Оның шәкірттері де солай етті. Жалған солтүстік патшасы мен Мәсіх, шынайы солтүстік патшасы, деген екі желі де Иерусалим мен жасақты мың екі жүз алпыс күн бойы таптап өтті.

Пұтқа табынушылық — тура мағынадағы яһудилердің жердегі киелі орын қызметіндегі ғибадат жүйесінің жалған көшірмесі, ал папалық — рухани яһудилердің көктегі киелі орын қызметінің жалған көшірмесі. Пұтқа табынушылықтың мың екі жүз алпыс жылы Мәсіхтің мың екі жүз алпыс күнімен параллель болды, ал папалықтың мың екі жүз алпыс жылы шәкірттердің мың екі жүз алпыс күнімен параллель болды.

Екі жолдың әрқайсысы 2023 жылдың шілде айында жұртшылыққа ашыла басталған жеті күркіреудің жасырын тарихының бірдей пайғамбарлық құрылымын қамтиды. Бұл ашылу ішінара Миллерит қозғалысының алғашқы түңілуін тану арқылы жүзеге асты. Олардың алғашқы түңілуі он қыз туралы астарлы әңгімеде «кідіру уақыты» деп аталатын уақыт кезеңін бастап берді. «Кідіру уақыты» Нью-Гэмпшир штатының Эксетер қаласындағы лагерьлік жиналыста аяқталды, сол кезде Түн ортасындағы айқай хабаршысы толық орныққан еді. Эксетердегі лагерьлік жиналыс екінші межелік белгіге айналды, содан кейін Түн ортасындағы айқай хабаршысы жарияланған уақыт кезеңі басталды; бұл кезең үкімнің үшінші межелік белгісі мен соңғы түңілу келгенге дейін созылды.

Үш межелік белгі: алғашқы түңілу, Түн ортасындағы Айғай хабары және соңғы түңілу болды. Бұл үш межелік белгі еврей әліпбиінің бірінші, он үшінші және соңғы әріптерін білдіретін еврейше “ақиқат” сөзімен сәйкеседі. Біріншісі де, соңғысы да түңілу болғандықтан, бұл Альфа мен Омеганың мөрін бейнелейді.

Миллериттер тарихында мың екі жүз алпыс күннің тікелей бейнеленуі жоқ, алайда Миллериттер тарихы — бірінші қозғалыстың тарихы, сондықтан ол соңғы қозғалыстың тұртұлғасы болып табылады. Соңғы қозғалыстағы алғашқы түңілудің тарихы 2020 жылғы 18 шілдеде басталды, және ол Аян кітабының он бірінші тарауында бейнеленген. Аян кітабының он бірінші тарауында екі куә өлтіріледі; бұл — бірінші қозғалыс арқылы тұртұлғаланған, соңғы қозғалыстағы алғашқы түңілуді белгілейді.

Аян кітабының он бірінші тарауында сол түңілу олардың өлі денелері көшеде жататын бір мың екі жүз алпыс күндік кезеңді бастап береді; осылайша ол астарлы әңгіменің кідіріс уақытын белгілейді. Олар қайта тірілген кезде, жексенбілік заңға шығарылған сотпен бір сағатта ту ретінде жоғары көтеріледі. Екі куәгердің тарихы бір мың екі жүз алпыс күндік рәміздік кезеңді қамтиды.

Жеті күн күркіреуінің жасырын тарихындағы үшінші періштенің қозғалысының егжей-тегжейлері өзге параллель желілерге қарағанда әлдеқайда көбірек нақтылық береді, бірақ үшінші періштенің желісі, солтүстіктің шынайы патшасының желісі және солтүстіктің жалған патшасының желісі — бәрі де бірдей пайғамбарлық сипаттарға ие: басталу нүктесі, содан кейін ортаңғы нүктеге дейін жететін уақыт кезеңі, ал одан кейін соңғы нүктедегі сотқа дейін жететін уақыт кезеңі.

Мың екі жүз алпыс күн — жеті күркіреудің жасырын тарихының негізгі бөлігі. Аян кітабының он екінші тарауында мың екі жүз алпыс күн «шөл» ретінде бейнеленген.

Сонда әйел шөл далаға қашып кетті; Құдай онда оған орын дайындап қойған еді, сонда оны сол жерде бір мың екі жүз алпыс күн бойы асырасын. Аян 12:6.

Шіркеу папалық биліктің он екі жүз алпыс жыл бойы таптауынан құтылу үшін шөл далаға қашты. Он төртінші аят бұған тағы бір куәлік береді.

Сонда әйелге ұлы қыранның екі қанаты берілді, ол жыланның жүзінен қашып, шөл далаға, өз орнына ұшып барсын деп; сол жерде ол бір уақыт, уақыттар және жарты уақыт бойы асыралады. Аян 12:14.

Шіркеу айдаһар мен папалықтың кудалауынан бір мың екі жүз алпыс жыл бойы қашып жүрді; сондықтан «шөл дала» бір мың екі жүз алпыс күннің рәмізі болып табылады. Бұл сан Даниял мен Аян кітаптарында тікелей жеті рет кездеседі, алайда Жазбаларда ол тағы бірнеше өзге түрде бейнеленеді. Әрбір жағдайда ол Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақытты» білдіреді.

Мейлі бұл б.з.д. 723 жылдан 538 жылға дейін пұтқа табынушылықтың қасиетті орынды және әскерді таптауы болсын, немесе папалықтың рухани Иерусалимді және ондағы ғибадат етушілерді таптауы болсын, мұның бәрі Құдай халқының жан-жаққа шашырап кетуінің көрінісі еді; ал бұл шашырау Леуіліктер кітабының жиырма бесінші және жиырма алтыншы тарауларында бейнеленген «жердің сенбіліктері» туралы келісімді Құдай халқының бұзуының салдарынан болды. Жиырма алтыншы тарауда бұл Құдай келісімінің дауы деп аталады.

Мен сендерге Менің келісімімнің кегін қайтаратын семсерді жіберемін; ал сендер өз қалаларыңның ішінде жиналған кезде, араларыңа індет жіберемін; сонда сендер жаудың қолына тапсырылатын боласыңдар. Леуіліктер 26:25.

Құдайдың келісіміне қарсы жасалған бүлік Құдай халқының басына «Менің келісімімнің дауы» деп бейнеленетін құлдық пен бытырап-шашырауды әкелді. Даниял Мұсаның «қарғысы» және «анты» деп атайтын, сондай-ақ «Менің келісімімнің дауы» деп те аталатын осы жазаны түсінбестен, адам Даниял кітабының тоғызыншы тарауында бейнеленген Мәсіх ісінің тереңірек мағынасын көре алмай соқыр болады. Эллен Уайттың жазбаларында Лаодикеялық соқырлықта тұрған Құдай халқы туралы берілетін дәйекті бағалау — олардың «себеппен салдарға қарай пайымдай» алмайтындығы. Сіз Қараңғы ғасырлардың бір мың екі жүз алпыс жылын түсінемін деп мойындауыңыз мүмкін, бірақ егер сол тапталудың «себебін» білмесеңіз, онда сіз соқырсыз.

Ол көптермен бір аптаға арналған келісімді бекітеді; ал аптаның ортасында құрбандық пен тартуды тоқтатады, әрі жиіркенішті істердің жайылуы салдарынан оны қаңыратып тастайды, ақырына дейін; және алдын ала белгіленген жаза қаңырап қалғанның үстіне төгіледі. Даниял 9:27.

Мәсіхтің келісімді растауы «Оның келісімінің дауына» тікелей байланысты. «Қарғыстың» ұзақтығы екі мың бес жүз жиырма жыл болды, ал Мәсіхтің дәл сол келісімді растауының ұзақтығы екі мың бес жүз жиырма күн болды. Жеті күн күркірінің жасырын тарихының құрылымын беретін еврейше «ақиқат» сөзіне сәйкес, Мәсіх Өз келісін растауға тиіс болған пайғамбарлық апта еврей әліпбиінің бірінші, он үшінші және соңғы әріптерімен бейнеленетін үш межеге ие болды.

Аптаның алғашқы межесі Оның шомылдыру рәсімінен өтуі болды, екінші межесі айқыш болды, ал соңғысы — Степанның өлімі. Көктегі періштелер Уильям Миллерді Леуіліктер жиырма алтыдағы «жеті уақытты» көруге жетелегеніндей, сол «жеті уақытты» көруден бас тарту Мәсіх Өз қанын төгіп, Оның ежелгі тура халқына тән болған, бірақ олар қабылдамай тастаған сол келісімді растаған дәл сол пайғамбарлықты толық көру мүмкіндігін жояды. Ақыр соңында құтқарылатын әрбір адам «ақиқат» туралы тек ішінара әрі толық емес түсінікке ғана ие болады. Бірақ «ақиқатты» әдейі көруден бас тартатын ешкім құтқарылмайды. Әкеге баратын бір ғана жол бар, ол — Иса арқылы, ал Иса — «ақиқат».

Бұл — ой жүгіртіп толғануға тұрарлық түсінік, өйткені ол Леуіліктер кітабының жиырма бесінші және жиырма алтыншы тарауларындағы келісімге қатысты. «Жеті рет» деген «қарғыс» ежелгі тура мағынадағы Исраилге жерді тынықтыру жөніндегі нұсқауларды орындауға және Мерейтой туралы өсиеттерді жүзеге асыруға құлықсыз болғандары арқылы келтірілді. Бұл — істелмей қалған күнә еді. Қарғыс олардың «өлтірме» не «ұрлама» сияқты өсиетті тікелей бұзғандары үшін емес, өздеріне бұйырылған істі орындамай қалдырғандары үшін келтірілді. Олар жерді тынықтыруға байланысты нұсқауларды жай ғана елемей қойды. «Жеті ретті» (періштелер Уильям Миллерді ашуға жетелеген) қандай да бір қасиеттелмеген себеппен жай ғана қабылдамайтын адвентистер де, ақиқатты шынайы зерттеуге уақыт бөлмегендіктен, ежелгі тура мағынадағы Исраил елемеген сол бір келісімдік мәліметті елемей арқылы, істелмей қалған бағынбаушылықтың дәл сондай түрін жүзеге асырып отыр. Басталуы соңын бейнелейді.

Аян кітабының он екінші тарауындағы «шөл» деп белгіленген бір мың екі жүз алпыс күн — «жеті уақыттың» нышаны. Мәсіхтің қызметінің бір мың екі жүз алпыс күні де, шәкірттердің қызметінің бір мың екі жүз алпыс күні де келісім расталып жатқан бүкіл аптаны бейнелейді. Пұтқа табынушылық Құдай халқын таптаған бір мың екі жүз алпыс жыл да, папалық Құдай халқын таптаған бір мың екі жүз алпыс жыл да Мұсаның қарғысының бүкіл «жеті уақытын» бейнелейді.

Аян кітабының он бірінші тарауында мың екі жүз алпыс күннен кейін өлі сүйектер жүз қырық төрт мың ретінде келісімге кіру үшін қайта тірілтіледі. Бірақ сол келісімдік қарым-қатынасты жүзеге асырулары үшін олардан Даниял тоғызыншы тарауда істегеніндей, келісімнің шарттарын орындау талап етіледі. «Жеті уақыт» келісімінің шарттары жау елінде жүргендер үшін нақты нұсқауларды қамтиды. Өздерінің бытыратылып жіберілгенінің шындығына оянып, Жаратқан Иеге қайта оралуды қалағандар үшін Леуіліктер жиырма алтыншы тарау қалай оралу керектігі жөнінде нұсқаулар береді.

Араларыңнан аман қалғандарың жауларыңның жерлерінде өздерінің заңсыздықтары үшін титықтап құриды; сондай-ақ әкелерінің заңсыздықтары үшін де олармен бірге титықтап құриды. Егер олар өздерінің заңсыздықтарын және әкелерінің заңсыздықтарын, Маған қарсы жасаған опасыздықтарын мойындаса, әрі Маған қарсы қасарыса жүргендерін де мойындаса; сондықтан Мен де оларға қарсы қасарысып, оларды жауларының жеріне алып барғанымды мойындаса; егер сонда олардың сүндеттелмеген жүректері кішірейіп, өз заңсыздықтарының жазасын қабылдаса: Сонда Мен Жақыппен жасаған Өсиетімді, сондай-ақ Ысқақпен жасаған Өсиетімді, сондай-ақ Ыбырайыммен жасаған Өсиетімді есіме аламын; және сол жерді де есіме аламын. Леуіліктер 26:39–42.

Киелі жазбалардағы “pine away” деген тіркес еру, бұзылу және бірте-бірте жойылып кету дегенді білдіреді. Pine away болу — өлі, қураған сүйектерге айналғанша азғындап тозу. Ал бұл нұсқау өлімді айқындайды, өйткені ол өз халін танып-білгендерді “дұшпандарыңның жерінде” деп көрсетеді.

Жойылатын соңғы жау — өлім. 1 Қорынттықтарға 15:26.

2020 жылғы 18 шілдеде үшінші періштенің қозғалысындағы алғашқы түңілу орын алды. Ол қасиетті пайғамбарлық реформалық желілердегі өзге барлық алғашқы түңілулер арқылы алдын ала бейнеленген. Езекиелдің отыз жетінші тарауы соңғы күндердегі Құдай халқын толық ыдырап, бұзылып, құрып кеткен, ақырында өлі, кеуіп қалған сүйектерге толы бір аңғар ғана болып қалған күйде сипаттайды. Олар жаудың жерінде, яғни өлім жерінде. Аян он бірінші тарауда екі куә өлтіріліп, көшеде тастап кетілді. Барлық пайғамбарлар бір-бірімен келіседі. Сондықтан Мұса Езекиелдің аңғарының ішінен өтетін көшеде өлі жатқан соларға сөйлеп тұр. Өздерінің түңілген күйінде оларға Еремия арқылы нұсқау беріледі.

Сондықтан Жаратқан Ие былай дейді: Егер сен қайтып келсең, Мен сені қайтадан қабылдаймын, және сен Менің алдымда тұрасың; егер сен қымбаттыны құнсыздан ажыратып алсаң, Менің аузымдай боласың; олар саған қайтып келсін, ал сен оларға қайтып барма. Еремия 15:19.

Еремияға егер ол Құдай үшін сөйлегісі келсе, қайта оралуы керектігі, әрі солай ете отырып, ол қымбаттыны арамнан айырып алуы тиіс екені білдіріледі. Осы үзіндінің мәнмәтіні арамдардың оның қайта оралуға тиісті емес адамдар екенін айқындайды. Үзіндіде оның үміті үзілген күйде бейнеленген жерінде, ол өзінің жалғыз болғанын көрсетеді.

Мен келемеждеушілердің жиналысында отырмадым, қуанған да жоқпын; Сенің қолыңның әсерінен мен жалғыз отырдым, өйткені Сен мені ашу-ызаға толтырдың. Еремия 15:17.

Еремия «мысқылдаушылар жиналысында» отырған жоқ, өйткені ол жалғыз отырды. Ол мысқылдаушылар жиналысы болып табылатын арамдарға қайта оралмауға тиіс еді. 1863 жылы Адвентизм Мұсаның «жеті уақытын» жоққа шығару үшін Бабылдың қыздарының киелі кітаптық әдіснамасына қайта оралған кезде, «мысқылдаушылар жиналысына» қайта

оралуын бастады. Бірақ Еремия, Миллершілер тарихынан гөрі, нақтырақ айтқанда, соңғы күндер туралы айтып отыр. Өлі сүйектер аңғарындағылар өздерінің жаулар елінде жүргенін ұққан кезде, олар өз өліміне көшеде қуанғандарға ешқашан қайта оралмауға тиіс. Сол топ Еремияға қайта орала алады, бірақ ол оларға қайта орала алмайды.

Бірақ егер олар қайта оралатын болса, онда олар Мұса берген және «жеті уақытпен» тікелей байланысты нұсқауларды да орындауға тиіс. Аянның он бірінші тарауында көшеде өлі жатқан солар үш жарым күн бойы өлі жатады, бұл пайғамбарлық мағынада «шөл» болып табылады.

Сондықтан өлілердің бастапқы оянуы сүйектердің бір-біріне бірігуіне себеп болатын хабар арқылы жүзеге асады, бірақ олар әлі тірі емес. Оларды құдіретті әскерге айналдыру үшін төрт желдің хабары, яғни мөрлеу хабары қажет. Оларды алғаш біріктіретін хабар «дауыс»-тан шығады.

Жұбатындар, жұбатындар халқымды, — дейді сендердің Құдайларың. Иерусалимнің жүрегіне сөйлеп, оған жар салындар: оның күресі аяқталды, оның заңсыздығы кешірілді; өйткені ол барлық күнәлары үшін Жаратқан Иенің қолынан екі есе алды. Айдалада жар салушының даусы: Жаратқан Иенің жолын дайындаңдар, шөл далада Құдайымыз үшін тура даңғыл салындар. Әрбір аңғар көтерілсін, әрбір тау мен қырат аласартылсын; қисық жерлер түзелсін, бұдыр-бұдыр жерлер тегістелсін. Ишая 40:1—4.

Дауыс шөл даладан келеді, ал шөл дала «жеті уақыттың» бытырауының нышаны болып табылады. Сол дауыс шөл далада, өйткені Езекиел де өлі сүйектер аңғарына апарылған болатын. Ол алыстан емес, дәл сол аңғардың өзінен куәлік етіп тұрған еді.

Жаратқан Иенің қолы менің үстімде болды; Ол мені Жаратқан Иенің Рухымен алып шығып, сүйектерге толы аңғардың қақ ортасына қойды. Езекиел 37:1.

Аңғар — үш жарым күндік шөл дала. Дауыс уәдесі Иерусалимнің заңсыздығы кешірілгенін және оның соғысы аяқталғанын білдіреді. Бұл уәде соңғы күндерде жүзеге асатын жүз қырық төрт мыңның мөрленуін бейнелейді. Бірақ оның заңсыздығының кешірілуі оның барлық күнәлары үшін «екі есе» алумен байланысты. Мұса ұсынған ем олардың тек өз заңсыздықтарын ғана емес, сондай-ақ әкелерінің заңсыздықтарын да мойындауын талап етеді. Егер олар сол бұйрықты орындаса, олардың заңсыздығы кешіріледі.

Бұл ақиқаттарды келесі мақалада жалғастырамыз.

Иә, бүкіл Израил Сенің заңыңды бұзды, тіпті Сенің даусыңа мойынсұнбау үшін теріс жолға кетті; сондықтан біздің үстімізге қарғыс төгілді, әрі Құдайдың қызметшісі Мұсаның заңында жазылған ант та орындалды, өйткені біз Оның алдында күнә жасадық. Ол біздің үстімізден және бізге үкім айтқан билеріміздің үстінен айтқан сөздерін ұлы қасірет жіберу арқылы бекітті; өйткені бүкіл аспан астында Иерусалимге жасалғандай еш нәрсе жасалған емес. Мұсаның заңында қалай жазылған болса, осы қасіреттің бәрі біздің үстімізге келді; соған қарамастан, біз заңсыздықтарымыздан қайтып, Сенің ақиқатыңды ұғыну үшін Құдайымыз Жаратқан Иенің алдында жалбарынып сиынбадық.

Даниял 9:11–13.